

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Claudii Ptolemei viri Alexandrini Mathematicę discipline
Philosophi doctissimi Geographię opus nouissima
traductione**

Ptolemaeus, Claudius

Argentin[a]e, 1513

Cap. XVII.

[urn:nbn:de:bsz:31-118326](#)

CLAVDII PTOLEMAEI

sitas esse Canobo: Achamanta Papho: Paphum Sbennito. Distantiam vero a Chelidonē ad Aschamāta ipse etiam ponit stadiorum mille. A Canobo ad Sbennitum/ a Timosthene ponitur ducentorū & nonaginta. Atqui si sub eisdem meridianis hēc distantia esset/ proculdubio maior esse deberet: quia subiacet circumferentiae maioris paralleli. Deinde dicit Pisam a Rauenna distare versus totum stadijs septingentis: per partitionē vero climatum & horarum Pisam in tertia/ Rauennam autē in quarta hora describit. Londinio etiam britanię Neomagum cum retulerit australius quinquaginta & nouem milibus passuum/ inclinationibus occidentalibus (gr̄ecus habet βορεός εργα) id figit. Et Athos mons cū in parallelo p̄ Hellespontum situs ab ipso esset/ Amphipolim & loca sibi circumstātia supra Atho & Strymonis fluuij ostia sita sub Hellespōto in quarto climate ponit. Similiter cum Thracia fere tota sub parallelo Byzantij locata sit: omnes ipsius urbes mediterraneas in climate quod supra eūdem parallelum est adnotat. Trapezuntēm etiam dicit se locaturū in parallelo Byzantij. Deinde Satala Armeniæ ostēdens esse a Trapezunte versus meridiem sexaginta milibus passuum: in descriptione parallelorum Byzantij parallelum per Satala / non per Trapezuntem dicit. Nilum prēterea pollicetur ad unguem se descripturum: ex quo primum a meridiana plaga ad septentrionem usq; Meroem descendit videtur. Similiter & nauigationem ab Aromatibus ad lacus ex quibus defluit Nilus/ septentrionali vento fieri inquit: Aromata autem multo orientalia magis sunt q̄ Nilus. Ptolemais enim Thebarum magis orientalis est q̄ Meroe / & q̄ Nilus decem aut duodecim dierum profectione. Deinde angustiora quae iuxta Ocelem/ Chersonesum & Direm sunt: magis orientalia esse constat Ptolemaide & sinu adulitico stadijs tribus milibus & quingentis. Prēterea etiam illis orientalibus est magnorum Aromatum promontoriū stadiorum quinq̄ milibus.

Q. quedam prētermisit de regionum finibus. CAP.

X V I.

Misit ipse quedam in referendis regionum finibus. quemadmodum cum totā Mysiam a plaga orientali mari pontico terminat: Thraciam ab occasu Mysia superiori. Prēterea Italia a septētrione non Rhētia/ aut Norico tm̄/ sed Pannonia fuit. Pannonię autem fines a meridiana plaga ponit esse Dalmaticam tm̄: Italia omissa. Mediterraneos etiā Sogdianos: & Sascas a meridie Indis conterminos esse tradit. Qui duo autem parallelī magis septētrionales sunt q̄ mons Imaus: qui maxime rēdit ad arcton per Byzantium & Hellespontum. neq; per gentes prēfatas ab ipso describuntur: sed prēcipue per mediū ipsum pontum.

In quibus etiam Marinus dissentit ab historijs nostri temporis.

CAP. XVII.

I. Is atq; huiuscmodi alijs non recte animaduertit Marinus: siue ob multitudinem disiunctionēq; voluminum: siue q̄a

LIBER PRIMVS

ut ipse resert / ad postremam suam editionem tabulae describendē nondum peruererit: per quam ut inquit/ climatum & distantiarum horas emendationem fecisset. Qudam deinde prēter hēc ponit quibus nostra temporum cognitio non consentit: quemadmodum de sinu Sachalitis: quē trudit situm esse a parte occidentali Syagri promontorij. Omnes autem unanimiter qui per ea nauigant loca: plane fatentur eum ab occidentali parte Syagri esse: & Sachalitem regionē dicunt Arasbię: & ab ea sinum denominatum. Semylla etiam Indorum emporium tradit non solum magis occidentalem esse q̄ Cumārum promontorium: sed q̄ Indus amnis. Id autem tātū australius (gr̄ecus habet μισκυθειώτην) perhibetur q̄ ipsius fluminis ora. ut ab his fertur qui hinc eo nauigauerunt: plurimumq; ea explorauerunt loca: & ab his qui illic ad nos peruenere. Vocatur autem id Timula ab indigenis: a qbus plura alia circa Indiam eiusq; prouincias particularius didicimus. Prēterea interiorius multa hausimus: & ab hac scilicet prouincia usq; auream Chersonesum/ & hinc usq; Cattigara. Nouimus etiam: q̄ illuc transfrētantium cursus ad solis ortum est: indeq; redeuntū ad occasum. Referunt etiam intractabile & iniquū nauigationum tēpus: q̄q; ultra Sinas Serum regio est. Seræq; metropolis. Deindeq; ea q̄ magis ad ortū vergunt incognita sunt. quae stagna habent paludosa: in quibus arundines adeo magnæ spissæq; fiunt/ q̄ ex apprehēsu earū fiat transitus. q̄q; non solum inde ad Bactrianam est iter per lapideam turrim/ sed ad Indos per Palimbothra. Quae autem via est a Metropoli Sinarum ad portum Cattigara/ occasum respicit ac meridiem. Quare ea non incidit in meridianum per Seras atq; Cattigara ductum: ut a Marino traditur: sed in quibusdam magis orientalibus. Didicimus etiam a negociatoribus qui a felici Arabia ad Aromata nauigant/ ac Azaniam atq; Raptam: quae omnina Barbariam pprie nūcupant: nauigationem hanc non esse proprie ad meridiem: sed ad occasum atq; meridiem: transitum autem a Raptis ad Prasum ad ortum solis & meridiē. Stagna etiam a qbus Nilus defluit/ non esse penes mare ipsum: sed interiorius per multum: ac seriem profectionis a littore Aromatum & a Copis ad Raptam promontorium aliā esse q̄ Marinus exposuerit. Prēterea nauigationem diei naturalis illic multorum stadiorum non colligi ex facilī ventorū mutatione qui sub æquinoctiali sunt: sed circiter quadringentorum aut quingentorum stadiorū existere. Est autem sinum primum continuum Aromatibus in q̄ post vnius diei iter ab Aromatibus Panocomem esse/ ac Oponē emporium: distans a Panocom diebus sex. Post autem id emporiū alium tradunt excipi sinū/ Azaniae origo: in cuius exordio Zingina esse promontorium: & Phalangida montem tribus insignem capitibus: vocariq; solū hunc sinum Apocopa: trasitumq; habere duorum dierū naturaliū. Deinde post hūc suscipi aiunt id quod paruum littus dicitur: hocq; trium esse distantiarum. Post quod aliud quod magnū littus appellatur/ quinq̄ distantiarum: qui ambo numeri nauigationem habere feruntur naturalium dierum quattuor. Coniungi autem istis aliū sinū narrant: in quo emporium est nomine Eſſina post duorū

CLAVDII PTOLEMAEI

dierum etiam naturalium transitum. Postq; Serapionis nauticam stationem ad unius diei nauigationem: hincq; incipi sinum memorant qui ad Raptū dicitur transitum dierum habens trium etiam naturalium. Ac in huius principio emporium esse aiunt dictum Tonici. Inde iuxta Raptū promontorium fluuium esse memorant/Raptū appellatum: & metropolim eodem nomine dictum non procul a mari ipso distantem. Sinum postea qui a Raptis ad promontorium Prasum extēditur: qui ue licet maximus sit/non tamen vastae altitudinis est, circūhabitant barbari anthropophagi

De incommoditate qua Marinus usus est in designatione orbis. CAP.

X V I I I .

Væ iuxta traditionem historiæ memo
ratu quodā digna fuerint/hucusq; tra
ctata sint: ne forte quibusdam videamur
scrupulū mouisse:minimeq; soluisse. Erunt quip
pe nobis omnia per particularem ipsorum expo
sitionem nota. Reliquum est: ut quæ ad descripti
onis ipsius rem pertinent animaduertamus. Du
plex ergo cum forma sit huius operis. Nam cum
primo ea sit: quæ superficie nostræ habitabilis in
sphærico ponit: deinde ea quæ in plano notatur:
unum ambobus cōmune est/facilitas scilicet ope
ris: hoc est/ quomodo etiam absq; exemplari pi
cturæ ex solis commentarijs q̄ maxime fieri pos
sit descriptio commoda/ habilisq; in tabula fiat.
Sero enim a prioribus exemplaribus noua cōdes
re/per vitium paulatim conceptum ad dissimilitu
dinem maximā duci solūtum est. Sicq; modus qui
per cōmentaria captatur/forte non sufficit ad cō
dendam tabulam his quibus exemplarū imaginis
deest: omnino impossibile fiet optato quodā po
tiri. Id modo pluribus accidit in Marini opere. Non
enim ex ultima eius editione exemplari tabule po
nuntur: sed ex commentarijs eam exprimere co
nantur: fallunturq; plane in pluribus: ob ineptam
operis illius formam atq; cōfusionem: veluti cui si
bet rem experto intueri licet. Cum enim ex quoli
bet notatorum locorum necesse sit situm longitu
dinis simul ac latitudinis habere: ut loca ubi opor
teat possint figi: in editione Marini id cōfestim in
ueniri non potest. alibi enim latitudines solum di
uisim tradit: ut res tulit in notatiōe parallelorum.
alibi tñ longitudines: ceu in descriptione meridi
onalium: nihilq; amborum simul haberi cōmuni
ter potest: sed in his parallelo/in alijs meridiona
les inuenimus positos: ut habita vna positio de
sit altera. Sed cum per commentaria rem agimus:
necesse fiat vtrorumq; cognitionem simul habe
ri: cum in omnibus aliquid semp de altero situ ha
beri dicāt. si signatim in eo non perquiremus: que
per totum opus de uno loco traduntur in multis
fallentur. quæ animaduersione digna sunt. Prē
rea in ciuitatum positione ea facilius describemus
quæ in littoribus sitæ sunt: quodam in ipsis serua
to ordine. In locatione vero earum quæ intra con
tinente sunt/nō idem obtingit: cum ipsarum si
tus minime simul notatus sit: prēter q̄ paucarum:
in quibus quodammodo contingit longitudinē
hic/& latitudinem ibidem prenotatam fuisse.

De commoditate nostri operis in de
signatione orbis. CAP.

X I X

LIBER PRIMVS

9

Nde nos labore suscipimus gemitum.

u Primum ut intentionem viri quam per
totum opus habuit teneamus: prēterq;
in his quæ emendatiōe potita sunt. Deinde vt ea
quæ eidem haud nota fuerunt: partim ob historiæ
noticiam haud habitam/ partim ob seriem diligē
tiarum tabularum cōgrue q̄ maxime fieri potest
describantur. Curam prēterea etiam adhibuimus
de commodiori usu: in omnibus regionibus statu
entes ipsarum limites: quos particulariter habeat
situs in longitudine ac latitudine. Deinde de regi
onum ipsarū gentibus nota dignis: quomodo in
tersese locatæ sint. De insignioribus prēterea ur
bibus/fluuijs/sinibus/mōtibusq;: ac cæteris omni
bus: quæ in tabula ipsa prēbere possent distantias
animaduersione quapiā dignas: hoc est/ quot gra
dibus(qualium est maximus circulus/ trecentum
& sexaginta) distat in longitudine meridionalis p
locum descriptus a meridionali/ qui ultimum finē
occasus terminat. Secundū vero latitudinē quan
tum distat parallelus per ipsum descriptus locum
ab æquinoctiali in ipso meridiano. Sic enim extē
plo cognoscere poterimus cuiuslibet loci positio
nem particulariter/ & ipsarū regionū situs: quo
modo inter se ad totum orbem locatæ sint.

De inéqualitate dimensionis tabulæ

Marini. CAP. X X.

Escriptio autem vtracq; per se quoddam
d proprium habet. Nam in sphera orbē
notari/ propriam figuræ similitudinem
trahit: nec ad hoc artificio quodam eget opere.
Non tamen magnitudo facile captatur: quæ con
tinere loca plurima possit eorum quæ necesse est
collocari. necq; prēbere potest id opus: ut figuram
simul totam inspiciamus: sed e duobus alterū eo
oportet traducere/ quo fertur intētio: hoc est: aut
oculum/ aut sphēram. In plano autem nihil horū
impedimentorum est. Modus vero quidem requi
ritur: ut similitudo ad imaginem sphēricam habe
atur: ne distantia in plano constitutæ minus pro
portionem seruent: sed inter se eequalitæ q̄ maxi
mæ sint in superficie plana quemadmodum sunt
in vera. Hoc Marinus non parui existimans: reie
ctis omnibus modis descriptionis in plano: tamē
& ipse usus esse videtur ea tabulæ forma quæ ma
xime dimensiones iniquas faceret. Lineas enim q̄
pro circulis scribuntur parallelorum/ ac meridio
nalium: rectas omnes instituit meridionales eti
am inter se ipsas in modum rectorum parallelō
rum inscribens. Solum autem Rhodi parallelum
commensurabile ipse feruauit cum meridiano: iu
xta rationem fere sesquiārtā similiū circumfe
rentiarum sphēricarum maximi circuli ad paralle
lum distantem ab æquinoctiali gradibus triginta
& sex. Aliorū vero curam non habuit: necq; de p
ortione dimensionum/ necq; de aspectu sphērico.
Primo enim cōstituto oculo in medio quartæ par
tis spherae septētrionalis/ in qua plurima pars ha
bitabilis terræ describitur: meridionales quidem
possunt phantasiam rectarum linearum habere:
quando ex circulatione quilibet nobis ex opposi
to statuatur: cadatq; planum eiusdē vt oculus su
pra verticē illi sit. Hoc parallelis nihilominus non
contingit: propter elevationē poli septētrionalis.
sed partes circulorū clare demonstrant curvatio
nes ad meridianū verti. Deinde iuxta veritatē ac